

предъ Бóга дѣцата нéгшви, като живѣали сâкоги така раскóшиш (распóснати). Слѹчíлосѧ єдýнъ дény, когато сѧ были собрали йнгелытъ Бóжii и стояли предъ Гóспода, да предстáни наеднѡ сасъ тѣхъ и сатанà. Тогiва рéкалъ Бóгъ на сатанà: ѿ дѣ си ты дошeлъ; и сатанà ѿвѣщалъ на Гóспода чи ѿвишeлъ сичката поднебесна (землата). И Гóсподъ рéкалъ на сатанà: видѣлъ ли си на землата моя сългà Іóва, дѣто сасъ нéго никой ни є равенъ спóрадъ благочестїето; и сатанà ѿвѣщалъ Бóгъ: можи войстина да бади Іóвъ благочестивъ, защо Бóгъ го подарилъ сасъ тóлкова мнóго добрины. Тогiва рéкалъ Бóгъ на сатанà: сичко шото ѻма тóй, предáвамъ го въ рацѣтъ твой, ала на самаго нéго да не возлагашь раката си. Скóрш посль това Іóвъ полѹчилъ четыре печальны (грижовни) извѣстїята єдно съдъ дрѹго, и ѿ тѣхъ пérвого было возвѣстїло, чи разбóйнициятъ изъ Арабiа по ѻнили болоўытъ и магáритата нéгшви. дрѹгото было, чи ѕгань паднализъ ѿ небéто и изгорилъ сичкитъ нéгшви ѕвцы трё-

т. 5.

т. 3.

т. 5.

т. 5.
т. 7.

т. 6.

т. 5.

т. 5.

т. 5.